

Міхась Кавыль

МАКІ

Можа, сэрцу мне даць адпачынак
На аблоні суцішных вятроў?
Макі, макі на Монтэ-Касіна
Беларуская жывіць кроў.

Хай квітнеюць на вояў магілах,
Мне ня шкода, люблю я квяты;
Але бачу – арол белакрылы
Па-над макамі ў небе застыў.

Беларусаў ён душы вартуе,
Каб да Бога са скаргай ня йшлі,
Што за справу ня тую сьвятую,
За чужую палеглі ў зямлі...

Не, я сэрцу ня дам адпачынак
На аблоні суцішных вятроў, —
Макі, макі на Монтэ-Касіна
Беларуская жывіць кроў...

1953